

SPIŠSKÝ PATRIOT

NOVINY PRE NOVOVEŠŤANOV TELOM AJ DUŠOU

I február 2014

Ide sa do lesa.
Dnes k Veľkému
vodopádu

...
strana 3

Zbor CANTUS VILLA
NOVA ohúril novoveské
publikum

...
strana 4

„Nepočúvať kamarátov!“, radí
začínajúcim kulturistom majster
sveta Milan Rolínek

...
strana 8

MATERSKÉ ŠKOLY - služba na nezaplatenie

Rodina je základ štátu. To platilo v minulosti, platí to dnes a bude to platiť aj v budúcnosti. Niečo sa však, oproti minulosti, predsa len zmenilo. Kapacita miest v materských školách začína byť nedostatočná a náklady rodičov na svojich škôlkárov výrazne ovplyvňujú rodinné rozpočty. Na Slovensku vraj máme bezplatné školstvo. Aj vás napadá otázka, že prečo potom nemáme bezplatné aj zariadenia, venujúce sa predškolskej výchove našich detí?

Prímárna úloha obyvateľov každého štátu, pre jeho zachovanie, je plodenie potomkov, z ktorých raz vyrastú učitelia, lekári, či podnikatelia, platiaci dane. Mnohé mladé rodiny s malými deťmi mi ale dajú určite za pravdu, že starať sa o deti je v súčasnej dobe finančne veľmi náročné. Veď už len odchodom na

materskú sa príjmy týchto rodín podstatne znížia. Výšky príspevkov akoby nerešpektovali realitu a ceny v slovenských obchodoch. Starostlivosť o dieťa asi nepovažujeme za prácu na plný úväzok. A to je veľká chyba. Na podporu rodín s malým dieťaťom, ktorého rodičia boli zamestnaní a nemali nikdy problémy s dodržiavaním

zákonov, peniaze nie sú. Na armádu úradníkov a politikov, ktorí zákony tvoria a uplatňujú v praxi, je peňazí dostatok.

Štát, v rámci decentralizácie, hodil školy i predškolské zariadenia na plecía miest a obcí. Kompetenciu, na ktorú ale dáva peňazí oveľa menej, než je potrebné. Štát nedá, mesto

nemá - tak to zaplatia rodičia. Takáto rovnica platí aj našom meste.

Nebolo by ale správne iba kritizovať a nič nepochváliť. Postupne sa dári vzhľad i vybavenie viacerých materských škôl v meste vylepšovať. O deti sa starajú učiteľky, odvádzajúce za málo peňazí veľa muziky. A veľmi často pridávajú pomocnú ruku aj rodičia škôlkárov. Či už brigádami, sponzorskými príspevkami, alebo darmi. Mesto, ako zriaďovateľ materských škôl, si ich aktivitu, prirodzene, pochvaľuje. Za normálne považuje, že rodičia musia kupovať svojim ratolesťiam všetky hygienické potreby a pri-niesť ich do škôlky. „Nosenie hygienických potrieb do MŠ je zaužívané už roky, tak ako si deti v základných školách nosia hygienické balíčky, len spôsob dohodnutý s rodičmi (vždy na rodičovskom stretnutí začiatkom roka) je iný.“ tvrdí riaditeľka Správy škol-

pokračovanie na str. 2

Editoriál

Milí Patrioti, prežívame jedno z najveselších období v roku. Plesy, karnevaly, fašiangové zábavy a k tomu všetkému nám február spríjemnil aj zimné olympijské hry v Soči. Už o chvíľu, 5. marca, nás čaká Popolcová streda a s ňou aj koniec bujarých akcií a hodovania. Prichádza stíšenie a s ním možno aj čas na zamyslenie sa. A v tom je život krásny. Tak ako počasie 4 ročných období, aj zvyky a tradície dávajú ľuďom priestor na pestovanie tela aj duše.

Február si užili hlavne naše žalúdky a nohy. Plesala smotánka, cestovatelia, rybári, celkom obyčajní ľudia, deti, ale aj zdravotne postihnutí a ich blízki. V dedinách Spiša nechýbali fašiangové zabíjačky, karnevaly plné pestrofarebných masiek, hudby a tanca. A tým najsprávnejším liekom na život, dobrú náladu a pozitívne myslenie bola účasť na týchto podujatiach. Teraz však na nás čaká obdobie pôstu. Čas, kedy by sme mali okázalú a často povrchnú zábavu vymeniť sústredením sa zušľachtovanie duše. Nie, neznamená to hladovku a smútok, alebo uzavretie sa vo svojich domoch a bytoch. To v žiadnom prípade nie. Ale uvedomenie si zmyslu vlastnej existencie, aktívnejšej pomoci tým, ktorí ju potrebujú a malé jarné upratovanie vo svojej hlave. Verte, je to očisťujúce a pomôže to naštartovať „vnútorné“ motory, zdevastované doterajším hodovaním a zábavou.

Ktosi múdry raz povedal: „Človek nedokáže byť dlho šťastný a nedokáže ani dlho trpieť“, a mal pravdu. Zmena znamená život a ja vám všetkým prajem, aby ste správne pochopili význam zmeny, ktorú prinesie Popolcová streda. - **leb** -

ŠUŠKANDA

Podporovať šport znamená podporiť mladých ľudí i zdravý životný štýl. Už rímski cisári vedeli, že musia dať svojim ľuďom chlieb a hry. Tí sú potom spokojní a oni môžu pokojne vládnuť.

A platí to dodnes. Rovnako v Ríme, Moskve, New Yorku, aj v Spišskej Novej Vsi. Akurát že chlieb a hry môžeme preložiť ako prácu a zábavu. Jednej aj druhej nám ale akosi ubúda. A s nimi aj počet spokojných a šťastných Novovešťanov. Kým nedostatok práce je aj

u nás dôsledkom svetovej ekonomickej krízy, menej zábavy sa vysvetľuje ťažšie. Šport v Spišskej Novej Vsi akoby nôtli svoju labutiu pieseň. Svetlou výnimkou a príkladom pre ostatných nech sú naše hokejistky a basketbalistky. Novovešťania sú na

pokračovanie na str. 2

V spišskonovoveskej Redute korunovali športovcov

11. februára sa v krásnej sále Reduty rozhodlo o tom, kto si po roku opäť zasadne na spišský športový trón. Športový rok 2013 priniesol množstvo úspechov, a tak kandidátov na prestížny titul „Športovec roka 2013“ bolo neúrekom. Veď Spišskú Novú Ves v minulom roku preslávili nielen strelci, plavci, karatisti či parašutisti. V siedmych kategóriách bolo nominovaných dovedna až 40 športovcov.

Kráľovnou opäť Bodóová, šortrek dominoval aj u juniorov

V tej hlavnej (nad 19 rokov) sa pomyselná korunka kráľovnej spišskonovoveského športu dostala nakoniec na hlavu šortrekárky Tatiany Bodóovej. Slovenská olympionička nemala na

slovenskej scéne v minulom roku konkurenciu, prebojovala sa do Soči, kde na 1500 metrovej trati nepostúpila zo semifinále a napokon obsadila v konkurencii 36 pretekárov 29. miesto. V Spišskej Novej Vsi však zaslúžene dominovala. Navyše obhájila kráľov-

ský trón z minulého roka. „Určite rozhodlo to, že som sa kvalifikovala na olympiádu do Soči. Bol to však boj, nomináčné preteky boli veľmi ťažké. No nie len kvalifikácia mi vyšla. Na ME vo švédskom Malmö som skončila vo

pokračovanie na str. 2

ských zariadení. A dodáva, že kapacita materských škôl je postačujúca. „Mesto nemá dôvod zriaďovať ďalšiu materskú školu, ale máme vedomosť o tom, že sa pripravuje otvorenie súkromnej materskej školy na „Kozom vrchu“.

Ochotnejšie sa s nami o svoje názory podelil Rast'o Javorský, otec rodiny a poslanec Košického samosprávneho kraja. „Mám veľa známych a priateľov, ktorí majú doma deti v škôlkárskom veku a tak môžem čerpať aj z ich skúseností. Tie určite nie sú zlé.

Spoločne skladáme obdiv veľkej väčšiny učiteliek a riaditeľiek. I napriek nedostatočnej motivácii sa snažia dokonale naplniť svoje poslanie - starať sa a učiť malých Novovešťanov v obmedzených podmienkach.

Už to berieme automaticky, že ako rodičia musíme dať deťom hygienické potreby. Ak sme chceli aby naše deti sa mohli hrať na terase pri škôlke, museli sme sa rodičia dať do kopy, kúpiť a namontovať zábradlie, aby deti nespádli z terasy. A to nehovorím o vybavení škôlok hračkami a rôznymi pomôckami na výučbu. Bez pomoci rodičov by sa deti v škôlkach nemali s čím hrať.

Z mojej skúsenosti ale viem aj to, že byť učiteľkou v škôlke je povolanie nie zamestnanie. To ako pracujú s našimi deťmi, ako ich vedú pripraviť do škôl. To aké predstavenia vedú pripraviť, kde vedú zapojiť všetky deti tak, že rodičom sa takmer stále tlačia slzy do očí. Mój syn má dnes už 14 rokov, ale dodnes sa pozdraví pani učiteľkám zo škôlky, lebo má na nich len pekné spomienky. A rovnako ma teší, že sa konečne našli v meste prostriedky na opravy a rekonštrukcie predškolských zariadení. Pretože musí stále platiť múdrosť rozprávky O troch grošoch. Jeden si nechajme, jeden vráťme našim rodičom a jeden počiňajme našim deťom.“

MESAČNÝ PRÍSPEVOK ZÁKONNÉHO ZÁSTUPCU ZA DETSKÉ JASLE:

dieťa s trvalým pobytom v Spišskej Novej Vsi	140,00 €
dieťa s trvalým pobytom mimo Spišskej Novej Vsi	205,00 €

MESAČNÝ PRÍSPEVOK ZA POBYT DIEŤAŤA V MATERSKEJ ŠKOLE:

dieťa od 3 do 5 rokov	12,00 €
dieťa do 3 rokov	20,00 €
dieťa v MŠ na Potočnej ul.	4,00 €
predškôláci	bez príspevku

ŠUŠKANDA

pokračovanie na str. 2

ich výkony právom hrdí. Ale ruku na srdce, praskajú pri ich zápasoch tribúny pod návalom fanúšikov? Veru nie. Vlajkové lode spišskonovoveského športu - mužský hokej aj basketbal síce ešte dokážu vyprodukovať talentovaných hráčov, ale tí, ak sa chcú vo svojom športe presadiť, musia už v mladom veku z nášho mesta doslova utiecť. Mesto vrazilo milióny eur do úprav zimného štadióna. Hokejové triedy ale trpia podvýživou. Pre rodičov športovo talentovaných detí je hokej pridrahým športom. A tak nám noví hossovia, či vaicovia zostávajú doma pri počítačoch, alebo, v horšom prípade, v detských tlupách, potulujúcich sa sídliskami. A to platí rovnako pre všetky športy. Keby sa rovnaká pozornosť, aká sa venuje obsadzovaniu vedení jednotlivých klubov, venovala aj podpore talentovaných detí, športový fanúšik v Spišskej Novej Vsi by mal v budúcnosti o zábavu postarať.

V spišskonovoveskej Redute...

pokračovanie na str. 2

všetkých disciplínach do desiatky, na MS som bola dvanásť. Veľmi si tento úspech vážim, je tu veľa borcov, ktorí by si tento triumf zaslúžili,” zhodnotila sympatická staronová športová kráľovná. Korunným princom sa stal parašutista Peter Slivovský, ktorý dominoval nielen slovenskému nebu a bronz pripadol kapitánovi BK 04 AC LB Spišská Nová Ves Vladovi Hovaňákovi. „Ja tie bronzové asi priťahujem,” smial sa tesne po ceremónii. „Pravdou je, že v minulej sezóne sme spolu s našimi skvelými fanúšikmi dosiahli krásny bronzový úspech a ja som hlavne vďaka tomu v tejto nominácii. Nesmierne ma to teší a veľmi si to vážim, pretože v Spišskej je veľa kvalitných športovcov. A či tu budem aj o rok? Myslím si, že naše mesto má veľa špičkových reprezentantov, ktorí si to taktiež zaslúžia,” typicky skromne dodal bývalý reprezentačný krídelník a čerstvý otecko malého Tobáška. Aj v juniorskej kategórii do 19 rokov bolo „poriadne husto”. Z titulu sa nakoniec tešil šortekár Michal Čuja a

potvrdil tak, že Spišská Nová Ves sa stala definitívne slovenskou baštou tohto zimného olympijského športu. „Vôbec som nedúfal, že budem v prvej päťke a vidíte, nakoniec som to vyhral. Veľmi ma to teší, no zároveň zaväzuje, budem sa snažiť zlepšovať. Tatiane som veľmi držal palce, aby jej to Soči vyšlo, dúfam, že Spišská bude mať aj o štyri roky pod piatimi kruhmi zastúpenie aj v mojom mene. Urobím pre to všetko,” odhodlane dodal Michal. Osobitnú cenu primátora si prevzali strelec Lukáš Daniel a plavkyňa Barbora Mišendová. Trénerom roka sa stal kouč HC Osy Spišská Nová Ves Pavol Findura.

V tímoch dominovali hokejistiky a basketbalisti, Palušná sa na Spiši cíti ako doma

A boli to práve sympatické hokejistiky, ktoré zasadli na spišskonovoveský Olymp v kategórii „Kolektív roka”. O prvé miesto sa však podelili s basketbalistami, pretože oba tímy získali zhodný počet bodov. „Chcel by som sa veľmi pekne poďakovať hlavne vedeniu mesta za podmienky, ktoré nám

Obyvateľov Spišskej Novej Vsi sme sa opýtali, či sú poplatky za škôlky a jasle v meste primerané a či ich je dostatok? Toto sú ich názory:

Stanislava – pracujúca mamička: „Myslím si, že nie. Podľa mňa, je v triede veľa detí na učiteľku. Viem, že je to všeobecne tak, ale ideálne podmienky by boli, keby v triede bola polovica detí ako je teraz. Do troch rokov veku detí sú poplatky vysoké. Do jasli sme preto ani nechodili.“

Mamička na materskej dovolenke: „Zatiaľ ešte nevyužívame tieto zariadenia, ale počula som že sa zvýšili poplatky no a vlastne každé zvyšovanie určite nikoho nepoteší, hlavne také rodiny, kde je viac detí. A či ich je dostatok? Tak to vám neviem povedať.“

Damián – zamestnaný: „Sú veľké, na to aké máme príjmy. Nie je ich dostatok – už ani nám napríklad nechceli zobrať dieťa. Počul som, že keď zobrali dieťa tak museli ísť až na druhú stranu mesta.“

Milka – nezamestnaná: „Ja som v hmotnej núdzi, takže to tak nepociťujem. A som rada, že moje dieťa navštevuje škôlku, do ktorej chodí veľmi rada. Chcela som, aby chodila bližšie, ale už tam nebolo voľné miesto, ale som nakoniec rada, že je tam kde je.“

Miky – nezamestnaný: „Ja už mám deti dospelé takže neviem to posúdiť. Za mojich čias, keď bolo roboty, tak tie poplatky neboli vysoké a škôlky a jasle boli na každom kroku. Dnes vidíme, že veľa z nich chátra a je to na škodu.“

vytvára. Veľká vďaka „letí” tiež k babám, ktoré ťahajú neuveriteľnú šnúru výhier a keďže sa blíži play - off, verím, že sa ešte natiahne. Osobitná úcta a vďaka patrí aj nášmu trénerovi Paľovi Findurovi, ktorý si za svoju tvrdú prácu zaslúžil toto ocenenie. Stal sa asistentom v reprezentácii a verím, že Osy dovedie k obhajobe minuloročného zlata,” skonštatoval prezident HC OSY Miroslav Gavalier. Tretie miesto v ankete získali basketbalistky Rüconu, ktoré v minulej sezóne nemalou troškou prispeli k spišskej dobe bronzovej. „Hoci sa veľmi hanbím a som

nahnevaná za to, čo sme predviedli nedávno v závere základnej časti, predsa len toto je ocenenie za minulé sezónu, ktorá nám vyšla. Veľmi si to vážime, pretože sme nový klub a väčšina z nás nie je pôvodom zo Spišskej Novej Vsi. Tá nám však akosi prirástla k srdcu, sú tu skvelí fanúšikovia, ktorým aj z tohto bronzu patrí obrovský kus. Verím, že ich v tejto sezóne ešte potešíme. Bol to pekný a vydarený večer, bolo mi ctou sa na ňom zúčastniť,” zhodnotila „Športovca roka 2013” momentálna zranená pivotka Rüconu Regina Palušná.

-ob-

Najlacnejšie a najvýhodnejšie bývanie v Spišskej Novej Vsi

Najlacnejšie nové byty v SNV na predaj. Využite jedinečnú akciu!

1-izbový byt už od:	28 580 eur s dph
2-izbový byt už od:	40 000 eur s dph
3-izbový byt už od:	61 640 eur s dph

Pri odkúpení bytu garáž so zľavou 10%
(brána na diaľkové ovládanie, uzavretý a monitorovaný areál)

www.panoramacity-sro.sk

Chrapčiakova 688/29 | 052 01 Spišská Nová Ves
Tel.: 053/417 32 31, 417 32 39 | e-mail: panoramacity-sro@panoramacity-sro.sk

V 1. vlně bolo postavených 9 garáží (2 sú ešte voľné), v druhej vlně na jar 2014 dôjde k výstavbe 8 ks garáží.

- ohradený a monitorovaný areál
- automatická brána na diaľkové ovládanie
- prídte si zarezervovať svoju garáž

Cena garáže

8 990 €
vrátane DPH

www.panoramacity-sro.sk

Chrapčiakova 688/29 | 052 01 Spišská Nová Ves
Tel.: 053/417 32 31, 417 32 39 | e-mail: panoramacity-sro@panoramacity-sro.sk

Dedo Mikuláš, familiárne zvaný Miťo má tri svoje zlatička: dvojročného labradorského retrievera Luka, osemročného vnuka Lukáša a trinásťročnú susedkinu dcéru Luciu. Cez týždeň majú čo robiť, ale v sobotu ráno sa u deda rozletia dvere a deti zavelia:

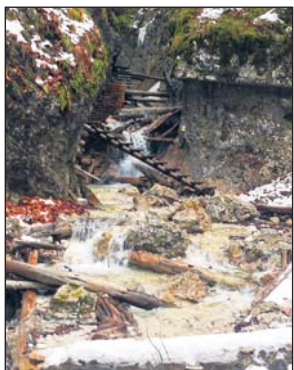
Ide sa do lesa.

Dnes k veľkému vodopádu

Naše čakanie na zimu je už pravdepodobne len teoretickým snom o zasneženej krajine a aj keď sa na vrcholoch kopcov okolo mesta drží mokrý sneh, čoraz viac turistov odkladá bežky do pivníc a garáží a vyťahuje skôr bicykle.

V západnej časti Slovenského raja sa nachádzajú tri sprístupnené tiesňavy - Suchá Belá, Piecky a Veľký sokol. My sme si na výlet do druhej polovice februára vybrali najdlhšiu z nich - Piecky a tak sme túto zimu už druhý krát začínali naše putovanie za Veľkým vodopádom v rekreačnom stredisku Podlesok. Od orientačnej tabule sme sa vydali po zelenej značke, vľavo sme minuli opustený autokemping a vošli do doliny Veľkej bielej vody.

Táto, podľa môjho názoru najromantickejšia dolina Slovenského raja, je krásna najmä na jar, lebo na vodu bohaté lúky tu vždy v apríli a máji zakvitnú pestrofarebnou zmesou žltolavov, šafranov, prvosienok a veterníc. Teraz ale kráčame okolo studenej, ale neuveriteľne čistej vody a prechádzame cez kaňonovitý úsek, kde sa v celodennom tieni udržiavajú jazyky malých ľadopádov. Neskôr sa cesta mení na širšiu a po asfaltke sa približne za tri štvrté hodiny dostávame do obce Píla. Tu ústia i vody rokliny Piecky. Na konci malej osady vchádzame vľavo do lesa, odkiaľ pritekajú vody z roztápajúcich sa snehov okolitých hôr, už napojení na žltú turistickú značku, ktorá nás bude teraz dlho sprevádzať až hore, na poľany. Hneď po vstupe do rokliny sa nám vyjasní v hlave, že cesta bude nebezpečná, lebo skaly a najmä všetky drevené časti trasy sú pokryté tenkou vrstvou ľadu a tak postupujeme pomaly a opatrne. Roklina je v dolnej časti mierna a len pomaly naberalme výškové metre. Prvý veľký zlom, ktorý príde asi po pol hodine cesty sa nečakane objaví za kameninou zákrutou a je to veľkolepý pohľad, lebo stojíme pred najkrajším vodo a ľadopádom tejto tiesňavy, pre ktorý sa do nej chodí - pred Veľkým vodopádom. Väčšinou bývajú v zime vodopády zamrznuté, ale túto zimu sa môžete pozerať na akúsi

zvláštnu kombináciu ľadu, okolo ktorého stekajú do doliny prúdy studenej vody. Za Veľkým vodopádom nás čaká prechod cez zúžený kaňon po zľadovatených drevených lávkach a tak sme naozaj radi, že po piatich minútach zasa kráčame relatívne pokojnejšou cestou. V druhej časti tiesňavy je viacero menších vodopádov a samotná roklina potom končí dlhým výstupom, ktorý si treba pociťovať odšliapať. Na konci doliny sa chodník prudko obracia vľavo do protismeru, traverzujúci svah sa dostávame na cestu, ktorá je pokrytá vrstvou kašovitého snehu a po pol hodine prichádzame na miesto, kde sa zľava pripája výstup z tiesňavy Suchá belá. Ďalej po hrebeni po širokej lesnej ceste smerom na východ príjemnou prechádzkou po

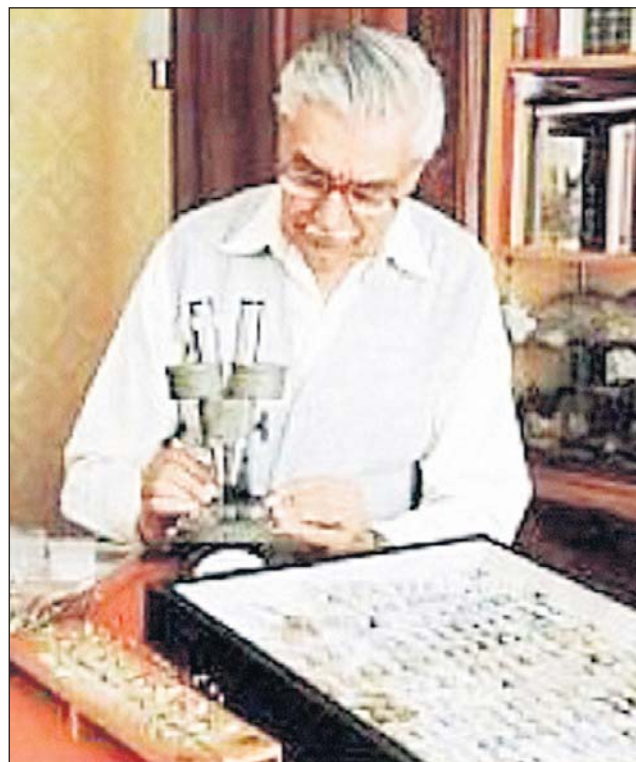
mierne zvlnenom teréne prichádzame za dvadsať minút k orientačnému stĺpu Pod Vtáčim hrbom. Tu nás červená značka posielala smerom doľava dole na Podlesok, akurát, že nejaký turistický vtipkár na ňu napísal čas tridsať minút, čo by nestihol ani Ploc na bicykli. Cesta dole na Podlesok s medzizastávkou Nad Podleskom trvá aj rýchlym turistom temer hodinu. Na záver by som len chcel pripomenúť, že chodníky Slovenského raja sú prístupné síce po celý rok, ale to neznamená, že sú aj vždy schodné. Pamätajte na to najmä v takých dňoch a na takých miestach, kde v noci mrzne a cez deň sa topí, lebo potom musíte byť naozaj zdatným turistom s kusiskom šťastia, aby ste trasu absolvovali bez zranenia, tak, ako sa to chvalabohu podarilo

Trasa: Podlesok - Píla (zelená) - Piecky - Vrchol Suhej Belej - Pod Vtáčim hrbom (žltá) - Nad Podleskom - Podlesok (červená), **Dĺžka trasy:** cca 17 km, **Čas prechodu:** cca 5 hodín **Prevýšenie:** Podlesok (550), Vrchol Suhej Belej (950) cca 400 metrov, **Orientácia:** Mapa Slovenský raj, 1: 50.000, mapa č. 124, Vku Harmanec, **Presun:** BUS SNV - Hrabušice 8,25 - 9,05 Hrabušice - SNV 14,15 - 14,35

ZNÁMI NEZNÁMI NOVOVEŠŤANIA

Medzi jeho najväčšie objavy patrili dva nálezy: psota Reiprichova, blízko Novoveskej Hutý a obalovač spišský, na ktorý natrafil v Slovenskom raji, na Čingove. Jeho zbierka má 60 000 exemplárov motýľov. Zaslúžil sa aj o rozvoj múzejníctva. Entomologické zbierky uchoval vo fondoch. Desať rokov s ním spolupracovala aj súčasná riaditeľka Múzea Spiša v Spišskej Novej Vsi, Zuzana Krempaská. „Spolupracovať s pánom Reiprichom bolo potešenie. Bol to vzácny, múdry človek. Každé stretnutie s ním vo mne zanechalo nezabudnuteľné spomienky. Vedel ohodnotiť človeka, dodať mu motiváciu a chuť do práce. Z tohto človeka vyžarovala veľká láska k prírode, hlboká ľudskosť, múdrosť a cit. Mal rád vo všetkom poriadok a disciplínu. Bol to detailista, precízny, pracovitý a veľmi húževnatý človek. Prírodu chápal ako celok a nie oddelene. Vždy hovoril, že v prírode, všetko so všetkým súvisí,“ uviedla riaditeľka.

Pán Reiprich sa k pestrofarebnému svetu motýľov dostal úplnou náhodou. „Raz si kúpil knihu motýle. Zaujala ho farebnosť motýľov. Kniha sa mu zapáčila natoľko, že sa neskôr stal špecialistom na drobné motýle,“ prezradila Krempaská. Profesor Reiprich sa zaslúžil o rozvoj prírodných vied na Slovensku. Bol však i európsky uznávaným entomológom. Okrem vášnivého zberateľa motýľov bol Reiprich aj vedec, múzejník, ochranár a stredoškolský profesor na gymnáziu. Vyučoval fyziku, matematiku, chémiu a biológiu. Reiprich učil veľmi rád. „Učiť nebolo moje remeslo, bola to moja láska. Vždy som sa snažil študentom rozumiť a byť im priateľom,“ za svojho života povedal Reiprich.

Andrej Reiprich bol vášnivý entomológ - zberateľ motýľov

Profesor Andrej Reiprich je jednou z najvýznamnejších osobností 20. storočia na Spiši. Celý život sa venoval entomológii- zbieraniu a výskumu motýľov. Najdôkladnejšie preskúmal oblasť Slovenského raja.

Jeho študenti podľašli čaru rovníc, úsečiek, či fyzikálnych úkazov. „Pán Reiprich bol môj triedny profesor. Napriek malému záujmu väčšiny študentov o fyziku, dokázal fyziku a fyzikálne javy vždy pútavo a zrozumiteľne vysvetliť. Bol prísny pedagóg, mali sme pred ním vždy rešpekt a trochu aj strach. Na druhej strane bol ľudský, čestný, pravdivý, s obrovským morálnym kreditom u študentov, kolegov a obyvateľov mesta,“ zaspomínala jeho žiačka Denisa Nikodemová. Pán Reiprich bol aj rodinne založený typ. „Bol to vynikajúci otec a manžel. Ani raz doma

nebola hádka, či výmena názorov, neublížil ani slovom. Bol úžasný, citlivý, tolerantný a kde mohol, tam pomohol. Najdôležitejšia preň bola rodina, škola, záľuby. Taktiež bol skvelý profesor, učil aj mňa,“ vyznala sa jeho dcéra Eva Klučárová.

Andrej Reiprich sa narodil v roku 1912, v Dobšinej a zomrel v roku 2002 v Spišskej Novej Vsi. „Nám múzejníkom veľmi chýba. Vedel nás podporiť, oceniť každú drobnú muzeálnu robotu, zaujímali ho naše výsledky,“ doplnila riaditeľka Krempaská.

(sim)

Chystáte sa stavať rodinný dom alebo garáž a najviac sa tešíte na vybavovanie stavebného povolenia?

AK ÁNO, UŽITE SI TO

Ak nie, využite naše dlhoročné skúsenosti, prax a kontakty.

Radi Vám pomôžeme.

Ing. Peter VYPARINA

tel.: 0908 170 824

e-mail: vyparina.peter@gmail.com

SPOMIENKY NA „STARÚ“ SPIŠSKÚ NOVÚ VES

Ked' sa povie „zlaté šesťdesiate“...

Patrím ku generácii, ktorá automaticky s nostalgiou spomína na zlaté šesťdesiate. Ale prečo tá automatika? Vraciam sa v čase a rozmýšľam.

V o svete už zúrila sexuálna revolúcia, kvetinové deti spievali „make love, not war“, otepľovalo sa, jeden náš strýko sa už vrátil z väzenia, no ako politický sa nemohol vrátiť do súdnicstva, druhý ešte stále „sedel“ v Jáchymove, náš otec už nekopal rudu pod zemou, ale pracoval v technickej kancelárii a keďže mu jeho vysokoškolský diplom z Viedne, aj znalosť troch svetových jazykov bola nanič, začal študovať na ďalšej vysokej škole baníctvo... Ale na to sa už patrí zabudnúť. Tak zabudnime. No tento úvod bol nevyhnutný pre to, čo vám chcem priblížiť. Tú zvláštnu atmosféru a nezlomnosť ducha, odolnosť a vytrvalosť.

Do Spišskej Novej Vsi sme sa znova nast'ahovali koncom rokov päťdesiatych, po asi päťročnom „vyhnanstve“ v Novoveskej Hute. Aj na tú mám zopár spomienok, vrátane tých, ako chodievali rodičia na koncerty do Reduty a keďže im už po skončení nešiel nijaký autobus, chodili z koncertov domov pešo. Keď prichádzali, často si spievali pesničky, ktoré práve počuli. V tamojšej bytovke sme boli v dobrej spoločnosti. Vzdelanci, poslaní na práce v akcii B, ktorým nezobrali jedinú: ich dušu. A tak tam spoločne slávili narodeniny, Vianoce, Veľká noc (oblievalo sa hojne a zapíjalo rovnako) – a keďže ešte neexistovali tí žrúti času, čo nám dnes „spríjemňujú“ život, našťudovali aj večer operných árií, pošli si kostýmy, ak nie iné, tak zo

MARÍNA JURÍČKOVÁ ROD. BÚZOVÁ

Narodila sa 25. marca 1944 vo Viedni, vyštudovala Strednú priemyselnú školu elektrotechnickú v Košiciach a Vysokú školu múzických umení v Bratislave. Pracovala 41 rokov v Slovenskej televízii ako technička, dramaturgička, prognostička, po roku 1989 šéfdramaturgička a riaditeľka programu. (V roku 1994 bola štátnou tajomníčkou Ministerstva kultúry SR). Má na konte 22 scenárov televíznych inscenácií a filmov a viac ako 400 prekladov a úprav dialógov filmov a seriálov. V súčasnosti scenáristicky a dramaturgicky pripravuje reláciu Herecké legendy na Dvojke v STV.

starých záclon a plachiet. Predstavenie sa konalo na spoločnej širokej chodbe. (Dom pôvodne stavali ako slobodáreň). Ale podme do Spišskej Novej Vsi! Pamätám si vôňu novostavby na Hviezdoslavovej ulici, aj to, ako ľahko sa mi chodilo ku Levočskej bráne do ôsmej triedy základnej školy. Už nebolo treba vstávať na autobus z Huty, už bolo plno voľného času! Už som mohla občas zájsť do kina Tatry! Paráda! Lenže – márna moja radosť. Na gymnázium som nemohla – našej rodine ešte stále nebolo odpustené, takže rodičia, vediac, že ani na vysokú sa asi nedostanem (naše zlaté šesťdesiate boli ešte v ne-

dohľadne) rozhodli, že pôjdem na priemyslovku. To znamenalo odchod z nového domova do internátu a pravidelné cestovanie každú sobotu a nedeľu. Ale nevadí! Nie o sebe chcem hovoriť. Keď som napísala o nezlomnosti ducha, mala som na mysli svojich rodičov. Ich neúnavnosť a húževnatosť. A popri tom všetkom, čo museli prežívať, aj nádhernú, obdivuhodnú radosť zo života. Podám dôkaz.

Viete si predstaviť dnes, keď na všetko treba peniaze a znova peniaze – že títo ľudia dokázali zorganizovať a potom aj uskutočňovať večery poézie pri hudbe z gramofónu s recitáciou? Recitoval náš otec a pár priateľov

hercov z vtedy funkčného Dedinského divadla. (J. Pomšár, M. Drotár, P. Gažo) Zadarmo. V mestskej knižnici, s vlastným gramofónom a platňami i s platňami od priateľov. Otec recitoval krásne a vedel aj pekne spievať, ale na to by potreboval trochu tekutej podpory. Mama milovala hudbu, mala našťudované veľa vecí, napokon vo Viedni navštevovala Reinhardtov herecký seminár. Jej jediným hendikepom bolo, že v tom čase ešte nevedela dobre po slovensky. Ale večery boli veľmi vydatené a aj hojne navštevované mestskou inteligenciou. Každý taký večer bol malou udalosťou. Ľudia si obliekli to lepšie, čo mali (vtedy sa rifle nepovažovali za vhodný odev do divadla) a prišli pripravení na nevšedný zážitok. Nebol to zárobkový podnik. Naopak, ten čaj, čo sa tam podával a občas aj víno, to šlo z vreciek organizátorov. Neskôr sa podieľalo aj mestské kultúrne stredisko. A prečo hovorím o radošti? Lebo dnes nás nudí všetko. Za všetko platíme a očakávame, že za peniaze dostaneme ozaj všetko. Nedostaneme. A skutočná radosť? To je stále nedostatkovejší tovar. Stráca sa v materiálnej hojnosti a duševnej biede. Majú dnes deti ešte takú radosť z obyčajných lyží a knižiek na Vianoce? Vybehnú na Blau-mont so sánkami? Zaľahnú do perín s milovanými príbehmi, plnými ľudskej, nie umelej fantázie? Vybehnú na korčuliach na dvor, poliaty vodou a zamrznutý? Také zimy, plné snehu, si pamätám v Spišskej a priala by som ich z celej duše dnešným deťom. Nuž, taký bol začiatok našich „zlatých šesťdesiatych“. Na ich koniec radšej nespomínam.

ZBOR CANTUS VILLA NOVA ohúril novoveské publikum

Miešaný spevácky zbor Spišskej Novej Vsi, Cantus Villa Nova vznikol 21. mája 2012. V zbere spieva 31 ľudí rôzneho povolania a veku. Šéfuje im skúsený dirigent a zbornajster Igor Grega.

Svojim spevom hrejú srdcia milovníkom starej zborovej hudby. „*Chceme rozvíjať zborový spev na domácej pôde. Okrem toho nadväzovať a utužovať vzťahy so slovenskými, moravskými a českými speváckymi zbormi, a tak prispieť k udržaniu tradície zborového spevu na Spiši a aj na celom Slovensku,*“ uviedol dirigent zboru Igor Grega.

Speváci v zbere nie sú žiadni amatéri. Mnohí z nich začínali so zborovým spevom už v roku 1988, keď ako zamestnanci Geologického prieskumu založili spevácky zbor Geológ. Zbor si vyspieval množstvo úspechov. „V roku 1996 a 1999 sme získali ocenenia na Slávnostiach zborového spevu Vojtecha Adamca v Košiciach. V roku 2000 sme získali bronzovú medailu v Olomouci, na festivale Svätých písní,“ spresnil Grega. V roku 2005 premenovali zbor Geológ na Chorus Iglovia a z neho vznikol obľúbený miešaný zbor Cantus Villa Nova. Jedným z najatraktívnejších vystúpení zboru Cantus Villa Nova je Novovorčný koncert. Tohtoročný umelecký zážitok si v Redute vychutnalo približne 300 návštevníkov. Na koncerte zazneli známe melódie z muzikálov a z oper. Cantus Villa Nova však neboli jediní, ktorí sa na pódii predstavili publiku. Hudobnými hosťami bol strhujúci baritonista Jakub Pustina. Hovorila o ňom, že je to nástupca operného speváka Petra Dvorského. Jakuba Pustinu sprevádzal na klavíri, úžasný umelec Richard Pohl. Ozdobou koncertu bolo aj komorné zoskupenie La Speranza. Vo svojom vystúpení sa predstavilo päť mladých dám, ktoré koncert osviežili spevom, hrou na priečne flauty, klavír a violončelo.

Ak ste si zamilovali náš, miestny zbor Cantus Villa Nova, už čoskoro si môžete vypočuť sériu ich koncertov s názvom Večer priateľov zborového spevu. (sim)

Novovešťanka Gaby je vo svete žiadanou krupierkou

Gaby Sanejstra odišla pred trinástimi rokmi do Viedne za lepšími finančnými podmienkami. „Krajina je za rohom a ponúka niekoľko násobne viac,“ vysvetlila svoje prvé motívy odchodu. Hodená do vody sa učila plávať v rieke života. Hneď na začiatku sa Gaby musela naučiť perfektný jazyk a vybudovať si autoritu. „Bola to trnistá cesta, ale oplátilo sa,“ uviedla. V novej krajine spoznávala nových ľudí, ale aj systém, tak odlišný od Slovenska. Najmä ten sociálny. „Kde dostáva mamička na materskej 30 mesiacov skoro 700 eur?,“ spýtala sa.

Jej profesným osudom sa stal poker. Nie ako hráčka, ale osoba na druhej strane stola. Gaby sa stala krupierkou, a nie obyčajnou, ale uznávanou. Najprv v Rakúsku a potom aj v Nemecku. „Od roku 2006 som sa uplatnila aj na medzinárodnom poli. Poker sa stal vo svete populárny. Bola som žiadanou krupierkou aj pre televízie. Vystupovala som v pokrovej show na PRO7, kde hrajú poker nemeckí prominenti, či v pokrovej show na Sport 1, kde hrajú najznámejší hráči Európy,“ priblížila nám svoju úspešnú dráhu krupierky.

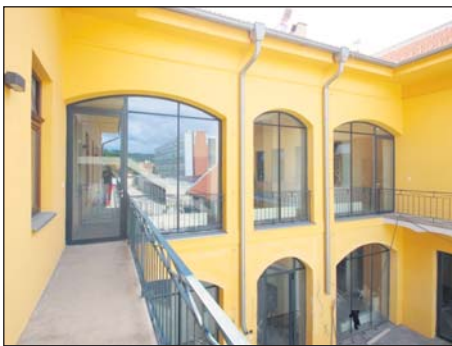

Za vrchol svojej kariéry pokladá dealovanie, alebo po našom - rozhodovanie, finálového stola v Monte Carle. „Na tomto fi-

nálovom stole „ležalo“ takmer 5,5 milióna eur,“ spresnila. Prostredníctvom pokru spoznala množstvo známych osobnos-

tí z pokrového sveta, do ktorého patrí aj Boris Becker, Daniel Negreanu, Ole Schemion, Philipp Gruissem, Martin Finger, Fabina Quoss, Vanessa Selbst, či viacerí majstri sveta v tejto hre. „Zo slovenských celebrit som učila hrať poker - Karin Haydu, Petra Kočiša, Superstaristov z roku 2013, Evu Cifrovú a ďalších,“ vymenovala. Dnes má Gaby zo Spišskej Novej Vsi 34 rokov a štvorročného syna Marvinu. Ako manažérka pracuje v bratislavskej pobočke spoločnosti, v ktorej pred rokmi ako krupierka začínala. Mladá žena si rada zmlsne na

talianskej a ázijskej kuchyni. Varenie ale vôbec nie je, jej koníček. „Priznám sa, že varím málo. Som skôr žena, ktorá si na svoju rodinu zarobí a radšej sa ide najesť do reštaurácie,“ prezradila. Podľa nej sa Rakúsko, kultúrou, jedlom, ani náboženstvom od Slovenska veľmi neliši. „Cítiť však silný vplyv prístahovalcov z ďalekého východu a islamu,“ doplnila. Definitívny návrat domov jej nechýba. „Najbližších mám na blízku. Rada sa domov vraciam, ale len na návštevu k rodine a známym,“ ozrejmila na záver. (sim)

BUDOVY MESTA

Správa Národného parku Slovenský raj

Zamrežované okná, vo vnútri vrátane protiatómového krytu v podzemí - taký bol stav pamiatkového objektu, bývalej Okresnej vojenskej správy v centre mesta. Dnes budova žiari novotou. Kompletne ho zrekonštruovala Správa národného parku Slovenský raj, ktorá sa v roku 2005 stala novým majiteľom budovy. Samozrejme s pomocou eurofondov.

Krásne opravené budova, to sú vlastne 2 objekty. Zvonku ich rozlíšite podľa farby. V žltom sídli Správa Národného parku a v sivom Stredisko

environmentálnej výchovy. Rovnako ako fasády, kompletnou rekonštrukciou prešiel aj interiér. Okrem kancelárií je zaujímavá napr. miestnosť slúžiaca prezentácii vyhubenej a kriticky ohrozenej fauny a flóry Slovenského raja. Ochránari využili aj podzemie budovy. Zriadili v ňom zimoviská pre netopierov a miestnosti pre rehabilitáciu zimných spáčov - ježkov a netopierov.

V nových priestoroch je dost miesta aj pre expozície, laboratórium a tkanivovú genobanku živočíchov. Oceneniahodný je citlivý prístup

k historickým prvkom budovy. Dvere, okná, aj oblúky boli zachované a opravené. Celá rekonštrukcia vyšla na viac než 1 a pol milióna eur, ktoré Správa NP Slovenský raj získala vďaka svojim úspešným projektom. Aj vďaka tejto rekonštrukcii je Spišská Nová Ves opäť o niečo krajšia. A to, že v objekte vystriedali vojakov ochránari je už len čerešničkou na torte.

Bedřich Hájek
Správa Národného parku Slovenský raj

(krátené, redakčne upravené)

DSS „Náš dom“ potrebuje novú strechu a automatický výťah

„Sme iní, nie horší. Žijeme s Vami, nie vedľa Vás.“ Toto je základné motto domova sociálnych služieb (DSS) „Náš Dom“ v Spišskej Novej Vsi.

V „Našom Dome“ žije 20 ľudí s mentálnym postihnutím. „Nazývame ich večné deti. Vzhľadom na stupeň mentálneho postihnutia zostávajú celý svoj život mentálne na úrovni dieťaťa. Našou hlavnou úlohou je začleňovanie ľudí s mentálnym postihnutím do spoločnosti, zabezpečovanie ich ľudských práv, osobnostný rozvoj, búranie bariér, odstraňovanie predsudkov voči osobám s mentálnym postihnutím,“ ozrejmil riaditeľ DDS „Náš Dom“ Peter Demek. „Náš Dom“ sa snažia prevádzkovať ako zariadenie rodinného typu. „Nie je to izolačka pre nechcených ľudí, nesnažíme sa ich držať pod liekmi, skôr naopak,“ doplnil Demek.

„Náš dom“ funguje od roku 2005 ako neverejný poskytovateľ sociálnych služieb, bez ohľadu na zisk. Preto sa potešia každej pomoci. Tento rok majú pred sebou smelé plány. „Veľmi by sme chceli začať s rekon-

štrukciou strechy a výstavbou automatizovaného výťahu, aby sme naše zariadenie úplne debarierizovali. Sú to tak investične náročné akcie, že ich nemôžeme zvládnuť sami. Veríme, že sa nám to podarí aj v duchu biblického: „Klopte, a bude Vám otvorené. Obraciame sa vždy znova a znova na všetkých ľudí dobrej vôle v meste Spišská Nová Ves a okolí s nádejou, že nebudeme odmietnutí. Uistujeme Vás, že sme naozaj vďační za akúkoľvek pomoc, napríklad materiál do chránenej dielne - zbytky látok, drevotriesku, staré dosky, nábytky, hračky. Fungujeme ako „mikrorecyklačný fond“. V rámci pracovnej terapie dokážeme aj z odpadu vyrobiť praktické a hodnotné úžitkové predmety,“ vysvetlil riaditeľ DSS.

V „Našom dome“ pracujú s postihnutými ľuďmi v chránených dielňach. „Výrobky z takýchto tvorivých aktivít, ako napríklad

keramika, tkané materiály, výšivky, textilie, hračky sa pokúsime predat' za symbolickú cenu v rámci príležitostných akcií,“ doplnil riaditeľ „Nášho Domu.“ Klientom sa venujú aj v oblasti športu, kultúry, chodia s nimi po rehabilitačno - rekondičných pobytach, navštevujú sväté omše, organizujú výstavy, plesy, fašiangové posedenia, športovú olympiádu, vystúpenia ku Dňu matiek, otcov, úcty k starším, no poskytujú im aj základné a špeciálne sociálne poradenstvo. Často krát bojujú aj so zlým zaobchádzaním v rodine, týraním, hladom, špinou, či nedostatkom lásky. „Práve tieto „hendikepy“ a traumatizujúce zážitky, ktorým v minulosti čelili, sa v ich psychike snažíme negovať psychosociálnou terapiou a intenzívnou sociálnou rehabilitáciou,“ uzavrel Demek. V „Našom Dome“ je miesta ešte dostatok. S láskou prijímú každého, kto to bude práve potrebovať. (sim)

V Spišskej Novej Vsi ordinuje lekárka z Ukrajiny

72 ročná Jevgenija Kost'ukovičová je neurologička a venuje sa akupunktúre. Jevgenija pochádza z lekárskej rodiny. V rodine sú piati doktori. „Je to rodinná tradícia. Mój nebohý manžel bol lekár, ja som lekárka. Syn robí v Levoči na záchranke. Zachraňoval ľudí a riskoval svoj vlastný život, napríklad, keď sa zrútil diaľničný most, alebo keď vybuchlo v tuneli Šibeník. Synova manželka je očná lekárka a aj moja dcéra je doktorka. Momentálne však nemá prácu,“ vymenovala Jevgenija.

Jevgenija prišla do Spišskej Novej Vsi pred pätnástimi rokmi z polostrova Krym. „Na

Kryme sú strašne horúčavy. Postihol ma Černobyl', vadilo mi slnečné žiarenie. Odpadávala som tam. Mój manžel dostal po Černobyle infarkt, porážku a zomrel. Prišla som do Spišskej, kde je chladnejšie klima, ktorá mi vyhovuje,“ opísala doktorka dôvod svojho fungovania v Spišskej.

V metropole Spiša si zvykla. „Mám rada históriu. Navštevujem jaskyne, hrady, zámky, chodím do divadla, do kina, na konferencie. Vierovyznania som pravoslávna, v Spišskej chodím na omše do greko katolíckeho chrámu. Je tu krásna príroda, mám tu dobrých kamarátov i pacientov,“ ozrejmila.

Ukrajina jej nechýba. „Je tam strašná bieda, nechcem sa vrátiť späť domov. Aj tu, na Slovensku sa treba obracať, ale som tu spokojná. Odrádzajú ma aj aktuálne protesty v Kyjeve. Tak krásne mesto ako je Kyjev, úplne zničili. Pomníky porozbíjali, križik zrezali, nemám rada nacionalizmus,“ odvetila. Jevgenija sa venuje akupunktúre už 41 rokov. „Medicínu

som študovala v Ivano - Frankovsku, v Číne, v Moskve, Kyjeve a Simferopole,“ spresnila. Ambulanciu má na sídlisku západ. „Prichádzajú ku mne ženy, ktoré nemôžu otehotnieť. Spoločne riešime problém s maternicou. Okrem toho ku mne chodia pacienti so zablokovanou chrbticou, hypertenziou (vysokým krvným tlakom), s problémami zraku, pečene, pankreasu, žalúdka, či detskej mozgovej obrny. Zachraňujem ich od operačných zákrokov,“ vysvetlila.

Jevgenija doma veľmi rada pripravuje špeciality bývalého

Sovietskeho zväzu: „Varím výborný boršč, šašlík, pelmeni - to sú maličké pirohy plnené mletým mäsom, ochutené cibulkou, soľou a peprom,“ prezradila recept na ukrajinskú dobrotu. U Jevgenije sú v jedálničku na prvom mieste naše slovenské koláče. „Milujem všetky vaše koláče a bylinkový čaj. Keďže sme žili na Kryme, pri mori, ľúbim aj ryby. Vidím, že Slováci nie sú až takí milovníci rýb. Tie pripravujem aj na Vianoce, 24. decembra aj 6. januára. My máme Vianoce dvakrát,“ dodala s úsmevom.

(sim)

reklama
grafika
tlač

POTLAČ

Plnofarebná potlač:
tričká, mikiny
športové dresy
polokošeľe
košeľe, tielka
čiapky

TLAČ

POLEP

Vizitky, brožúry
Letáky, plagáty
Roll-up, billboardy
banery, nálepky

Polep osobné a
nákladné automobily
výklady, výroba
nálepiek na auto
výklady, steny

0903 497 703, 0911 286 541

info@prezents.sk

www.facebook.com/prezents.sk

Hokejová krv v nemocnici

Február je známy aj organizovaním Valentínskej kvapky krvi. Transfúzne stanice po celom Slovensku zažívajú jeden z najlepších mesiacov v roku. O litre najcennejšej tekutiny je bohatšia aj spišskonovoveská nemocnica. A to aj vďaka našim hokejistom a hokejistkám, ktorí dokázali, že majú guráž nielen na ľade, ale aj v osobnom živote.

Nechakali na deň sv. Valentína, ani na akciu organizovanú Červeným krížom. Hokejisti a hokejistiky Spišskej Novej Vsi sa v šatni dohodli, že

urobia niečo pre ostatných Novovešťanov. S nápadom darovať krv väčšina z nich súhlasila a tak sa mohla čakať hema-

nia zmeniť na hokejovú šatňu. „Ani chvíľu som neváhal. Som rád, že môžem prospieť dobrej veci“ priznal Pavol Gurčík, ktorý si do darcovského kresla sadol ako prvý. Prvodarcovia, aj prvodarkyne síce pri pohľade na ihly trochu zbledli, ale neúvli. „Vieme, že to môže niekomu pomôcť zachrániť zdravie, alebo dokonca život.“ vysvetlila svoju účasť „osa“ Lenka Sroková. Ušľachtilý čin mladých športovcov ocenila aj primárka HTO, dr. Bevilacquaová. A stúpnuť by mali aj v očiach svojich fanúšikov. Ďalší dôkaz, že ich obľúbení hráči a hráčky majú srdcia na správnom mieste.

KRÍŽOVKA

Ján Ámos Komenský: „Nesnažme sa svoje deti (TAJNIČKA 1, TAJNIČKA 2, TAJNIČKA 3), ale tak, aby boli (TAJNIČKA 4, TAJNIČKA 5).“
Autor: Albin Medúz

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
A																				
B																				
C																				
D																				
E																				
F																				
G																				
H																				
I																				
J																				
K																				

Vodorovne: **A:** molybdén, ch. zn. - vykonáva kastráciu - odsúdenci na trest smrti - otravné látky, skr. **B:** akým spôsobom - klenotnícka váhová jednotka - vojenská predajňa - ponárajú - kí. **C:** apriórny umelý jazyk - práve vyrobená - (TAJNIČKA 1) - bojová pohotovosť, skr. - arzén, ch.zn. **D:** oslavná báseň - značka jednotky priestorového uhla (spat) - udrél nohou - tanierovité predmety - hliník, ch. zn. - je, po nemecky. **E:** dočiahol - písmeno gréckej abecedy - skoro horkej chuti. **F:** je, po anglicky - plť, po česky - od, po latinsky - (TAJNIČKA 3) - pozn. značka okr. Levice - východ, po nemecky - pozn. zn. okr. Ružomberok. **G:** celkom odspodu - na prvom mieste (žen. rod) - Slovania - arabské kráľovstvo, spravované emirom. **H:** tebe - svetová strana - cena, po nemecky - opak prílivu - meno Čilskej opernej speváčky Sumac - vlastnou rukou, kanc. skratka. **I:** odišiel od niekadiaľ - (TAJNIČKA 4) - pokapali, o zvieratách. **J:** vo, po česky - skratka pre vyjadrenie absolútneho tlaku - prelamuj - povieval - daroval - jedna, po taliansky - Európska Komisia, skr. **K:** prvá časť zložitých slov vyjadrujúcich vyšší stupeň hodnosti - vrt - nech, po česky - odoberania - úradné spisy.

Zvisle: **1:** chorí ľudia - spišská stavebná spoločnosť. **2:** orgán zraku - dozeň spaním - čisti šaty. **3:** knock-out - (TAJNIČKA 2) - atletický klub. **4:** nejaký - odišiel z miesta. **5:** Slovenská Akadémia Vied, skr. - výrastok na hlave zvierat - vyťahuj z pošvy. **6:** člen kmeňa Trákov - plaz - salo. **7:** rám kolesa, pejoratívne - starý, po anglicky - praeodým, ch. značka - kus poľa. **8:** definitívne ponor pod vodu - dal k operadlu - mendelévium, ch. značka. **9:** najmenší tok - pracuje s vejárom. **10:** r, foneticky - nestará - odpočívajú. **11:** rieka pri meste Omsk - protiveň - daj do odevu. **12:** zabávajú - prebúdzalo. **13:** grécky posluhovač kráľov - strunový hud. nástroj - 2 x 500, po latinsky. **14:** prudko posuň rukami - dookola, básnický - rímska dvojka - piváreň, po anglicky. **15:** címetry - trhá, básnický - česká slangová nadávka (vol). **16:** kyslíčnik nilu, ch. zn. - (TAJNIČKA 5), hudobná stupnica. **17:** buchla dlaňou - ženské meno. **18:** dvojhlásky - Eustrach (rakúsky dirigent), foneticky - všetko v poriadku, ang. **19:** ruská rieka - prežer - vznášanie sa vo vzduchu. **20:** malý list - kúzelnícke čary.

Pomôcky: AD, ACI, ATA, ENAS, KAPA, OKA, PREIS, RO, STOVA, UNO, YMA.

KULTÚRNY TIP

Tento mesiac vás Spišský Patriot zavedie za kultúrou do Spišského divadla, ktoré si pre vás v marci pripravilo premiéru divadelnej hry TIEŇ MAJSTRA PAVLA. Je to silný príbeh o človeku zmietaného vášňami, ktoré ho privedú do hraničných situácií ohrozujúcich jeho existenciu a o sile sebaobetujúcej lásky. Na divadelnú hru, napísanú podľa novely Ľuda Zúbka Skrytý prameň, vás všetkých srdečne pozýva dlhoročný člen Spišského divadla Albin Medúz, ktorý v tejto hre vdýchol život postave majstra Goldsteina. „V našej novej hre diváci uvidia život rezbárskeho tovariša Krištofa, ktorému sa stala osudná Levoča a práca v dielni slávneho Majstra Pavla na hlavnom oltári v Chráme sv. Jakuba. Radi vás všetkých privítame v priestoroch Spišského divadla.“ My len dodávame, že premiéra predstavenia je naplánovaná na 7. a 8. marca 2014 a spoločne s vami sa tešíme na nezabudnuteľný kultúrny zážitok. **Michal Buza mladší**

www.dohodastran.sk

AKO NESKONČIŤ
NA SÚDE?

Ponúkam Vám

ALTERNATÍVNE RIEŠENIE | MEDIÁCIA | MIMOSÚDNE RIEŠENIE SPOROV

tel.: +421 (0) 911 040 905 | mediator@dohodastran.sk

RECEPTY DO STAREJ MACERI

PAMPUŠKY VYMYŠLENEJ CETUŠKY

Minule som stretnul v madarase cetku Šmalku a aj kec ma ľem o dva roky vecej jak ja, ta me scahla bokom a dvoverne mi hvári: „Hlapčiku, ne plane recepty pišeš, ale daj už daco zložitejšie, žeby sme še s tym jedlom aj kujščičko potrapili“. A bo še chystaju fašangy, ta najlepši budze skušic pampušky, jak hvárja slovaci „šišky“ a žeby sebe prišla na svoje aj cetka Šmalka, ta take komplikovane, žeby še stare ženy nenudzili (jak f spalni).

Co vam budze trebalo? (skušime das na pejdzešat pampušky)

pejdzešat gramy masla zo soľu, štvrec litra mľeka, dvacec gramy droždža, dva ložky cukru, pol kila polohrubej muky, pol ložičky kardanomu, dva ložky rumu, dva vajca, štvrec kila sušených šľifkoch, osem ložek portskeho, dvacet deka marhuľoveho lekvaru a das liter oľeja

Jak to budzece robie?

Treba še pririchtovac skorej, bo das hodzinu a pol trva priprava a ešči aj cesto budze spolu das tri hodziny kysnuc.

Robotu sebe rozdelime na pejc časci:

1. To posoľene maslo rostopime, na chvíľku nechame odstac a potom ho zaľejeme s mľekom. Droždže s cukrom spojime s vidličku a vredikame do masla s mľekom. Pridame kus muky a mľeka, premješame a nehame dagdzi na boku kysnuc
2. Zvyšek muky zmješame s totym kvaskom, co sme vyrobili, prirucime kardanom, dva žoltka a jedno bjelko, premjesime, prikryjeme a zaš nehame kysnuc, ľem sem, tam, žeby sme nevyšli z cviku zaš premjesime. *Poznamka: Tu je falat času okoštovac rum, či neni z Česka, žeby sce zo stravnikoch nezrobili šlepich Spišakoch.*
3. Kec ešči furt dobre vidzice, nakrajajce šľifky, zalejce portským (skušeni pijaci možu znova koštovac), pridajce marhuľovy lekvar, podinstujce a zrobce z teho kašu.
4. Cesto, co medzi tym vykyslo rozdelce na kusky a postupne ich vaľkajce na pomučenej doske. Ulapce harček, žeby mal das pejc centimetre v prjemeru a vykrajujce koleska. Do stredu dajce kuščičko s tej ovocnoportskej kaše, okraje potrice s bjelkom a prikryce s druhu polovicu vykrojeneho cesta. *Poznamka: Za každym džešatim pampušikom treba znovu koštovac rum, žeby sce nestracili terpežlivosc.*
5. Pomocnik, najlepše cetka Šmalka, može potom pampušky pražic v horucim oľeju, ľem jej treba povedzec, že v nim muša plivac. Kec su z obidvoch stran šumne hnede, treba ich z oľeja vycahnuc, nehac odkvapnac, položic na kuchynsky papir a ešči horuce obalic f cukru a hlavne ceple jesc. A na konec aj rada pre šoferoch. Po džešatom pampušku nešedajce za volant, bo žandare z dopravného teho roku už stoja, aj s radarmi a trubičkami pri cestoch za každym stromom a pokuty ľetaju, ľem tak rapči, rinči a čerči.

Bo jak hvári klasik:

ČIM VECEJ JE V PAMPUŠKACH PORTSKEHO A RUMU
TYM MENEJ JE V HLAVE ZDRAVEHO ROZUMU

Michal Buza starší

PREDSTAVUJEME „MALÉ ŠPORTY“ - POTÁPANIE

Spišiaci pod hladinou objavujú úplne iný svet

Ľudia už odpradáva túžia po vlastnostiach, ktoré im prirodzene neboli dané. Dokázali vzlietnuť, objavujú tajomstvá vesmíru, dostali sa do oceánskych hĺbín. A práve spišskonovoveskému potápaniu sa budeme v našej pravidelnej rubrike venovať.

MANTA nie je klasickým športovým klubom, priority sú o niečom inom

Nádychové potápanie je staré asi ako samotné ľudstvo. Lov rýb a zber darov mora boli, a vlastne aj dnes ešte sú, na mnohých miestach našej planéty prirodzenou súčasťou života. Asi prvý záznam o potápaní, ktorý stojí za zmienku, je z roku 1680, kedy Talian Borelli vyvinul prístrojovo založenú teóriu o tom, že by mohlo byť možné opakované dýchanie cez obnovenie vydychovaného plynu jeho chladením, kondenzovaním a zahusťovaním. Spišskonovoveské potápanie má podstatne kratšiu históriu. Jeho nadšenci sú združení v potápačskom klube „MANTA“. Ten má v rodnom liste napísaný rok 1962 a zaraďuje sa medzi najstaršie kluby na Spiši a v rámci potápania medzi najstaršie na Slovensku. V súčasnosti má okolo 20 členov a ich domovským stánkom je krytá plaváreň v Spišskej Novej Vsi. „Nie sme uzavretá komunita, veľmi radi medzi

nami privítame aj nových nadšencov. Záujemca musí byť vo veku minimálne 15 rokov (mladší v doprovode rodiča), mať o potápanie záujem, zaplatiť členský poplatok 30 Eur/rok (do 18 r. – 15 €) a je náš. Môže sa zároveň stať aj členom Zväzu potápačov Slovenska, každú nedeľu od 7.00 hod. do 8.30 má bezplatný vstup do krytej plavárni, kde sa môže zúčastniť do prvých tajov potápania. Ak má záujem, môžeme ho pripraviť na ozajstné skúšky, ktoré si môže urobiť v škole potápania. Zároveň má obrovskú príležitosť zúčastňovať sa na rôznych akciách, využívať klubový kompresor, vymieňať si skúsenosti a svojou troškou prispieť k ešte lepšiemu fungovaniu klubu,“ v skratke predstavil MANTU jej predseda Ing. Jozef Chalupický, ktorý zároveň dodáva: „Treba si uvedomiť, že potápanie v našom klube neberieme ako šport, ale ako celospoločenský fenomén. Nemáme žiadne potápačské súťaže, zúčastňujeme sa však akcií, ktoré majú aj iný ako len športový

rozmer. Učíme sa novým technikám potápania, spoznávame nové potápačské lokality, usporadúvame výlety do okolitých krajín a zúčastňujeme sa rôznych podujatí, ktoré organizujú iné kluby,“ informoval nás Chalupický.

Pilotné projekty sú nosnými piliermi MANTY, pod vodou sa dá hrať aj ping-pong

A sú to práve celospoločenské akcie, ktoré robia MANTU výnimočnou. Tá ma dva nosné pilotné projekty. Tým prvým je tzv. Ekologický deň Dedinky a tým druhým Deň otvorených dverí. „Ekologický deň Dedinky oslávil už štvrté narodeniny. Usporadúvame ho vždy na jeseň a jeho hlavnou ideou je vyčistenie, Spišskom veľmi známej, Palmanskej Maši a jej okolia. Máme radosť, že akcia má celoslovenský ohlas. Spočiatku sme ju organizovali iba pre seba, ale už 4 ročníky sa jej zúčastnili aj potápači z rôznych miest Slovenska a Moravy, no najviac je zastúpené východné Slovensko. Priehradu okrem nás čistia aj naši priatelia z Bardejova, Bratislavy, Humenného, Košíc, Krompách, Levoče, Martina, Prešova, Revúcej, Ružomberka, či iných miest. Palmanská Maša je nádherná, hádam najkrajšia lokalita na Slovensku a práve na jar a jeseň je v nej voda najčistejšia, preto čistenie organizujeme až v jeseni. I tak musia byť „zberači“ pri kopaní plutvami veľmi opatrní, aby si výhľad zbytočne „nezabahnili“. Nepotápači zase čistia brehy a blízke okolie. Odmenou za dobre vykonanú prácu a zväčša plné vrecia odpadu je posedenie pri gulášoch, čajíku či dobrom pívku s priateľmi, ktorí si dokážu vymieňať neoceniteľ-

né potápačské skúsenosti a zážitky,“ približuje chvályhodný environmentálny projekt MANTY jej predseda. Deň otvorených dverí je akciou z iného súdka. Je starší, má za sebou už 8 ročníkov, koná sa zväčša prvú januárovú nedeľu a jeho ambíciou je priblížiť potápanie obyčajným ľuďom, ktorí o túto krásnu činnosť prejavia záujem. „Aj tento projekt má veľký ohlas. Každoročne k nám chodí okolo osemdesiat záujemcov o potápanie. Podmienkou je minimálny vek 8 rokov a dobrý zdravotný stav. Snažíme sa ľuďom sprostredkovať prvé dotyk s potápaním a beztlakovým stavom, ukázať základné techniky, či pohyby a verte, mnohí si to užijú a prichádzajú po roku opäť,“ dodáva Chalupický. Okrem týchto projektov má MANTA vo svojom klubovom repertoári aj ďalšie potápačské lahôdky. „Na Mikuláša máme v krytej plavárni interné súťaže v netypických disciplínach (lovenie olova na nádyh, plávajúci ping-pong, či vodné pólo trochu inak), na Silvestra si vychutnávame perlivý mok priamo pod hladinou v 4 metroch na dne bazéna. Činnosť nášho klubu je veľmi pestrá,“ ozrejmuje jeho ve-

dúci. Potápanie však určite „nie je za babku“, a tak nás zaujímalo, ako je to s financovaním celého klubu. „Žijeme z členského a rôznych príspevkov, či darov. Keďže sme riadne zaregistrovaným občianskym združením, môžu nám naši priaznivci darovať 2 percentá z dane alebo poskytnúť inú pomoc. Práve z tejto pomoci organizujeme naše pilotné projekty. Túto nádhernú činnosť však určite nerobíme pre peniaze. Je to o pocite vnoriť sa do hĺbín a vnímať úplne iný, beztlakový, oveľa tichší, čistejší a pokojnejší „podhladinový svet“. A verte je často krát krajší ako ten stres nad hladinou,“ uzatvára rozprávanie o svete pod vodou Ing. Jozef Chalupický. V roku 2012 oslavoval PK Manta 50 rokov činnosti a pri tejto príležitosti vyšla kniha, ktorá zaujímavým pohľadom zhodnotila celých 50 rokov s mnohopočetnými obrázkami. Jej názov je: „História pod hladinou“ s podtitulom „50 rokov histórie Potápačského klubu Manta Spišská Nová Ves“ a napísal ju jej terajší predseda. Bližšie informácie o klube a jeho činnosti môžete nájsť na internetovej stránke www.mantasnv.eu.

-ob-

AKO VYCHOVAŤ ŠPIČKOVÉHO ŠPORTOVCA?

Aj na skromnom Spiši sa to dá

Slovenská tenistka Dominika Cibulková postupom do finále Australian open spôsobila na Slovensku riadny tenisový boom. A hoci na úplný Olymp po finálovej prehre s Čiňankou Na Li nevystúpila, tenis sa stal aspoň na jeden víkend hlavnou témou Slovákov.

Lukáš Klein definitívne prerazil na slovenskej scéne, nakúka do veľkého tenisu

Aj na spišskonovoveských kurtoch vyrastá mládežnícky tenisový drahokam. Lukášovi Kleinovi sme sa už na stránkach nášho mesačníka venovali, a tak si len pripomeňme, že tenisovo vyrastal v TK Spišská Nová Ves pod vedením Petra Vlka. Už odmala sa prejavoval jeho talent, keď víťazil i so staršími hráčmi a vo svojich kategóriách nemal na Slovensku konkurenciu. Rozmer jeho talentu však postupne prerástol možnosti jeho domovského klubu, a tak bol v roku 2012 zaradený do jediného vrcholového strediska na

východnom Slovensku - TK VSE Akademik Košice. Momentálne Lukáš zarezáva vo Vysokých Tatrách, kde pod vedením skúseného českého trénera Daniela Trčka (bývalý osobný kouč Jiřího Nováka či Jerzyho Janowica) piluje svoj tenisový kumšt. A to, že to robí dobre, ukazujú aj výsledky, ktoré „Luky“ v poslednom období dosiahol. Suverénne ovládol v dvojhre i štvorhre majstrovstvá SR do 16 rokov, ako päťnásťročný sa prebojoval do semifinále v dvojhre a finále v štvorhre MSR u osemnásťročných. Je dorasteneckou slovenskou tenisovou jednotkou a stálym členom reprezentácie SR vo svojej vekovej kategórii. Vo svetovom ren-

kingu juniorov (do 18 rokov) mu patrí 698. priečka. Lukáš tak nesmelo nakúka do veľkého svetového tenisu a je práve vo veku, kedy sa musí rozhodnúť, či sa tenis definitívne stane jeho najväčšou láskou života. Nenastal práve teraz čas, aby Lukáš opustil rodné Slovensko a zamieril do prestížnych tenisových akadémií? „Jeho odchod zo Slovenska by som ešte v tejto chvíli neriešil. V Tatrách ma vytvorené perfektné podmienky na svoj rast. Úderovo i technicky je na tom veľmi dobre, popracovať musíme ešte na sile a kondícii. Lukáš je však pracovitý a zdravo tvrdohlavý, viem, že to dokáže. Som rád, že sme začali v minulej sezóne

hrávať medzinárodné turnaje, chalan má možnosť konfrontácie so svetovou špičkou, čo mu môže len pomôcť,“ zhodnotil Lukášove kvality i možnosti jeho osobný tréner Daniel Trčka. **Výchova mladého tenistu nie je lacný špás, ročne sa to šplhá k zaujímavej sumičke** Tenis však vonkoncom lacným športom nie je. Lukáš Klein nepochádza zo

zámožnej rodiny a jeho rodičia prinášajú poriadnu obeť v prospech svojho syna. No neľutujú ani jedno euro, ani jednu sekundu, ktorú do toho vložili. „Výchova mladého športovca, ktorý chce robiť akýkoľvek šport na vrcholovej úrovni, nie je vôbec jednoduchá. Kým bol Lukáš v Spišskej, ešte sa to ako – tak dalo zvládať, no prechodom pokračovanie na str. 2

„NEPOČÚVAŤ KAMARÁTOV ...!“, radí začínajúcim kulturistom majster sveta Milan Rolinec

Vo svete silných svalov a ťažkých číniel bol a stále je slovenským pojmom a fenoménom. Deväťkrát nenašiel na Slovensku konkurenciu, trikrát sa stal Mr. ČSFR a raz mu k nohám padol celý kulturistický svet. Kulturistická ikona Spišskej Novej vsi, chlap z ktorého stále ide rešpekt, človek, ktorý kulturistku miluje, ale hlavne jej rozumie – Milan Rolinec.

Kde sa začali vaše prvé kontakty s činkou a kulturistikou ako takou?

Ja som začal cvičiť, pretože som mal krivú chrbticu už na základnej škole. No boli to skôr len cviky než nejaká reálna kulturistika. Vtedy som si myslel, že je na dvíhanie ťažkých číniel priskoro. No seriózne som sa kulturistike začal venovať až na vojenčine. Dá sa teda povedať, že ma to poriadne nadchlo keď som mal približne deväťnásť.

Venovali ste sa v mladosti aj iným športom?

Samozrejme, vtedy bola úplne iná doba, takmer všetci mladí v školách športovali, nik si nenosil vymyslené ospravedlnenky, na telesnú výchovu sa každý tešil. Ja som závodne hrával až do juniorského veku hádzanú, no školu som reprezentoval aj vtedy v „klasických“ disciplínach ako boli sprinty na rôzne dlhých tratiach, hod kriketovou loptičkou, či podobne. Bolo to vtedy zábavné a myslím si, že mladým to dnes chýba a preto je ich pohybová kultúra taká aká je.

Každý mladý kulturista má svoje idoly polepené po stenách svojej izby, či priestoru kde sa cvičeniu venuje. Kto visel na tej vašej?

Mal som trio idolov. Tým prvým bol všetkým dobre známy Arnold Schwarzenegger, hlavne preto, že to bola a stále je veľmi rešpektovaná osobnosť. Tým druhým bol dokonalý kulturistický estét Frank Zane a tretím Albert Beckles, ktorý vydržal byť na výslni neskutočne dlho a má môj veľký obdiv.

Vy ste šli svojou vlastnou cestou, na ktorej ste postupne získali rôzne prestížne tituly. Predsa len, ktorý je ten naj?

Máte pravdu, viackrát som sa stal majstrom vo svojej krajine, čo si vyžadovalo množstvo úsilia, no najviac si cením titul Majster sveta MAS-

TERS, ktorý som získal v roku 1995 v Bratislave. A práve preto, že to bolo na domácej pôde bolo to niečo na čo sa nedá zabudnúť. Konkurencia bola obrovská, no ozaj som vtedy bol v top forme a som rád, že mám tento titul vo svojej zbierke.

Po skončení svojej bohatej kariéry pokračujete v kulturistike naďalej. Otvorili ste si v Spišskej Novej Vsi vlastné fitko, kde ste cvičencom „živým“ príkladom.

Ešte keď sme chodili do kapitalistických krajín, tak som si všimol, že tieto veci tam fungujú a už tam mi to začalo vŕtať v hlave. Tak som si otvoril vlastné fitness a som rád, že ľudia si ho našli a chodia sem. A to, že som tu každý deň? Pripadá mi to logické. Pevne ve-

rim, že som aj ja pre mladých akýmsi vzorom a nie je nič lepšie ak začínajúci kulturista má pri sebe človeka, ktorý vie ciam rozumie a vie mu komplexne poradiť. Veľmi ma hnevá a mrzí, že dnes si môže fitness otvoriť, s prepáčením, každý „kto má diery v zadku“. Toto je

veľmi zlý trend, ktorý môže viac ublížiť ako pomôcť.

Čo by ste teda poradili tým, ktorí s cvičením ešte len začínajú?

V prvom rade, aby sa nebáli a zavítali k nám. Osobitne každému po rozhovore poradím ako a s čím začať. Zásadou číslo jedna je nepočúvať „zaručené“ triky svojich kamarátov. Všetko treba robiť postupne, nič netreba uponáhľať. Je hlúposťou chodiť do fitka ničoho seba, či

druhým dokazovať a fučať pod nadhodnotenými váhami. To nikam nevedie, ba môže to človeku uškodiť.

Vráťme sa späť ku kulturistike ako športu. Existuje v našom meste nejaký klub, ktorý sa venuje čisto len kulturistike?

Bohužiaľ nie. Sú tu len fitness kluby o ktorých som sa už vyjadril. Je mi to veľmi ľúto, že to už nefunguje tak ako kedysi. Pri bývalých telovýchovných jednotách sa rozvíjal šport ako taký a naša krajina mala vo svete športový cveng a rešpekt. Potom však prišla móda všetko zrušiť a vidíme kde sme sa dostali. Na trénera dnes stačí trojtýždňový kurz a dostane licenciú. Bez skúseností, bez zážitkov, bez možnosti odovzdať osobný prínos. To je ozaj zlé.

S kulturistikou sa často spája slovíčko doping. Ak sa pozeráte na túto problematiku?

Doping bol v našom športe vždy veľmi ošemetnou témou a nech hodí kameňom ten, kto je bez viny. Všetko má svoje pre a proti, no dnes už existujú rozumné prípravky na prírodnej báze, ktoré ak sa citlivo regulujú dokážu v dobrom pomôcť. Aj tu je však potrebná striedmosť, pretože správny kulturista by nemal cvičiť len pre to, aby mu narástli hory svalov, ale hlavne preto, aby mal z cvičenia radosť a dobrý pocit, že pre svoje telo robí niečo prospešné. Veď predsa stále platí to známe „V zdravom tele, zdravý duch!“

Aj na skromnom...

dokončenie zo str. 7

do Košíc, resp. do Vysokých Tatier, to celé nabralo úplne iný rozmer,“ konštatuje Lukášov otec Ladislav Klein, známy spišskonovoveský tenisový tréner. Zaujímalo nás koľko stojí kariéra špičkového mladého športovca a pán Klien nám to bez okolkov prezradil. „V súčasnosti to vychádza zhruba na 1500 až 2000 Eur mesačne. Sú v tom zahrnuté výdavky na tréningovú halu, trénera, materiálne zabezpečenie, či regeneráciu. Na celú sezónu to vychádza na približne 30 000 Eur, pretože Lukáš začal chodiť na medzinárodné turnaje. Samozrejme bez sponzorov by sme to nezvládli, ďakujeme za každé euro, ktoré od nich dostávame,“ pragmaticky zhodnotil „finančné krytie“ svojho syna jeho otec a prvý tréner. No nielen skrz financie sa díva na Lukášov rozvoj. „Sme veľmi radi, že Lukáš robí to, čo ho baví. Začal ako dieťa, vyrástol na našich spišskonovoveských kurtoch, na ktorých nám, bohužiaľ, v súčasnosti chýbajú deti. Je mi veľmi ľúto, že dnes nie sme schopní poskladať žiacke tímy a musíme sa spájať s Levočou, aby chalani hrávali turnaje družstiev, pretože jednoducho niet detí. Aj týmto by som chcel vyzvať otcov a mamičky, aby priviedli svoje ratolesti do krásneho areálu pod Blaumontom. Sú tu výborní tréneri, ktorí sa im budú venovať. Navyše v tomto roku postúpili muži do 1. ligy (aj vďaka Lukášovi Kleinovi, ktorý aj bude hrať v domácom drese prvú ligu pozn. autora), a tak sa bude na čo pozerieť. Verím, že počas zápasov sa naša skromná tribúna zaplní, veď sa tu bude konfrontovať mužská slovenská tenisová špička“, dodáva Klein. A práve nedostatok detí je celoslovenským problémom nielen v tenise. Prázdnotou zívajú detské ihriská, osireli štadióny či športové haly. Do klubov sa nerobí výber, ale nábor. Niekde sa asi stala chyba, ktorú musíme začať ihneď riešiť, v opačnom prípade nám hrozí športový kolaps. Samosprávy, obce, štát musia začať pumpovať peniaze, ktoré sa často mŕňajú neefektívne kade – tade, hlavne do mládežníckeho športu. Rodičia si musia nájsť čas a vytrhnúť svoje deti od počítačov a ukázať im fascinujúci boj o góly, body, sekundy, ktorý sa nazýva šport. A deti musia pochopiť, že šport im pomôže dospieť v zrelého človeka. A potom raz snáď opäť zažijú a celý národ s nimi, nielen, tenisový boom. Takže ako to kričí Dominika Cibulková? „Póóóme...“ Tak, póóóme na to.

spravodajstvo

kultúra

osobnosti

šport

turistika

